

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De doctis & spiritualibus viris: quot bona eos sequentur. cap. lxxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A I C V T vrbs patēs, & absque murorum ambitu: ita vī: qui non omnia cum consilio facere potest. Quibus non adest gubernatio, hi cadunt sicut folia. *Salus est in multo consilio.* *Pro. 25.*
 Cum gubernatione fit bellum: auxilium autem cum corde consultante. Cum consilio omnia fac: cum consilio vinum bibe. Consilium bonum custodiet te: & cogitatio bona conseruabit te. *2.*

Congregamini, & consilium inite simul vos qui saluamini. *Esa. 8.*
 Sine consilio nihil facias: & post factum non te poenitebit. *Eccli. 32.*
 Loramentum ligneum colligatum fundamento ædificij non dissoluetur: sic & cor confirmatum in cogitatione consilij, in tempore non formidabit.
 Præpara sermonem: & ita audieris. Colliga disciplinam: & ita respondebis.
 Aurum & argentum est constitutio pedum: & super vtrumque consilium bene neplacitum. *Eccli. 40.*
 Cum sapiente delibera. *9.*

Præstat consulta tarditas inconsiderata celeritati.
In beatitudinis parte ducendum est, malo consilio excidere.
Omnia ea turpia sunt, quæ rationem comitem non habent: quemadmodum cõtrà ea, quæ cum ratione coniuncta sunt, honesta ac laudanda.
Philos.
 Absque scita contemperatione, nihil eorum, quæ fiunt, bonum est. Ne te illud fugiat, Nilus.
C nos, ob datam sententiam ab officio alienam, ac consilium parum piū, à diuino regno In consilio excludi. Quocirca nobis faciendum est, vt iis, à quibus consulimur, cum summa consideratione consilium præbeamus. *Sancto summa consideratione adhibenda.*

DE CIBIS, AC REBVS AD VITAM necessariis. CAP. LXIIII.

D V A S I olera virentia tradidi vobis omnia: excepto quòd carnem cum sanguine non comedetis. *Gene. 9.*
 De fructu operum tuorum satiabitur terra. *Psal. 103.*
 Initium vitæ hominis, aqua, ignis, & ferrum, sal, lac, & panis similagineus, & mel, & botrus vuz, & oleum, & vestimentum. Hæc omnia sanctis in bona. *Eccli. 39.*

Visum est Spiritui sancto, & nobis, non plus vobis imponere oneris, quàm hæc necessaria: vt abstineatis ab iis quæ idolis immolata sunt, & sanguine, & suffocatione, & fornicatione. A quibus conseruantes vos ipsos, bene facietis. *Act. 15.*

Scio, & confido in Christo, quia nihil immundum est ex se, nisi ei qui reputat aliquid immundum esse. Si autem propter cibum frater tuus contristatur, iam non secundum charitatem ambulas. Noli cibo tuo illum perdere, pro quo Christus mortuus est. Si quis discernit, si manducat, condemnatus est. *Rom. 14.*

E Omnia munda mundis: coinquinatis autem & infidelibus nihil est mundum, sed inquinata sunt eorum & mens, & conscientia. *1. Tim. 4.*

DE DOCTIS ET SPIRITVALIBVS viris: quot bona eos sequentur. CAP. LXV.

F A B I A iustorum sciunt excelsa. *Pro. 2.*
 Spiritualis omnia diiudicat: ipse autem à nemine iudicatur. *1. Cor. 11.*
 Spiritu ambulate: & desideria carnis ne perficiatis. Caro enim concupiscit aduersus spiritum: spiritus autem aduersus carnem. Hæc enim sibi ipsis aduersantur. Fructus autem spiritus est charitas, gaudium, pax, longa- *Gal. 5.*
 G ij

nimitas, benignitas, fides, lenitas, continentia. Aduersus hæc non est lex. F

2. Pet. 1. Cui non præstò est scientia, cæcus est, & manu tentans, accipiens obliuionem purgationis veterum peccatorum.

1. Cor. 3. Scientia inflat.

1. Jo. 3.

Quod natum est ex carne, caro est: & quod natum est ex spiritu, spiritus est. Spiritus ubi vult, spirat, & vocem eius audis, & nescis unde venit, & quò vadat. Sic est omnis qui natus est de spiritu.

Natiua. Cognatio est imaginis diuinæ conseruatio, atque expressa archetypi similitudo, quam ratio & virtus efficit, ac purum desiderium, magis ac magis in dies diuinitus eos formâs, qui sinceri sunt rerum supernarum amatores: ac præterea exploratum habere, unde, & quænam, & qua de causa facti sumus. G

Iustin. Præstantior est spiritualis cognatio, quàm corporea.

Vt corporis bonum est sanitas, sic animæ bonum est Dei cognitio: quæ est velut quædam animæ sanitas, per quam diuina similitudo comparatur.

Chrysost. Spiritualem hominem à prauitate alienum esse oportet, ac simplicem & doli expertem.

Clemens. Qui gnosticus est, hoc est vera scientia præditus, profectò consentanea quoque virtuti opera perficit. Qui autem opera efficit, non statim promde gnosticus est.

Quod sit Christiani philosophi studium. Trium verum studium amplectitur noster philosophus. Nam & contemplationi deditus est, & mandata diuina exequitur, & denique alios ad probitatem ac virtutem erudit. Quæ quidem cum in vnum confluerint, gnosticum omnibus numeris absolunt. Quodlibet autem horum defuerit, claudicat scientia. H

Qui gnosticus est, tam ab iis peccatis absinebit, quæ sermone, quàm quæ cogitatione, aut sensu, aut opere perpetrantur.

Dei cognitionem ij capere nequeunt, qui à turbidis animi motibus abducuntur.

Spiritualem & gnosticum eundem agnoscit Paulus, nempe cum qui Spiritus sancti discipulus est.

Gnosticus, cum id diuinitus consecutus est, vt prodesse possit, ad hunc modum iuuat, vt alios per affectionem informet, alios per imitationem cohortetur, alios denique præcipiendo erudiat, & doceat. Ac mihi quidem tres gnosticæ facultatis effectus esse videntur, prior scopus. videlicet, res notas & exploratas habere: secundus, easdem efficere: tertius denique, in eo versari, vt quispiam ea, quæ apud veritatem abstrusa & occulta sunt, pro eo atque Deo dignum est, aliis tradere queat. I

Quemadmodum Deus, quicquid vult, potest: sic quicquid petierit gnosticus, accipit. Vt umbra corpus, sic veram scientiam opera sequuntur.

Simile. Gnosticus Nunquam iniuriarum acceptarum memor erit gnosticus: nemini succensabit, etiamsi nemini alioqui odio digna fuerint, quæ ille perpetravit. Etenim vt Creatorem colit, sic vitæ socium amat, eumque ignorantia nomine commiseratur, ac pro eo preces adhibet. K

Gnosticum nec opes inquam delectatione afficiunt, nec opum penuria demissum & abiectum reddit: quippe quem virtus & sapientia in altum attollant, ac sublimiorem iis reddant: adeò vt ob animi præstantiam eodem loco & iucunda & iniucunda habeat.

QVOD QVISQVE ID STVDERE DEBEAT,

vt seipsum noscat, hoc est sibiipsi attendat: & quòd quemque sua circumspicere, ac non aliena curiosè inquirere oporteat.

C A P. LXVI.

Deut. 4.

VSTODI temetipsum & animam tuam sollicitè. Ne obliuiscaris verborum, quæ viderunt oculi tui, & ne excidant de corde tuo cunctis diebus vitæ tuæ.

Qui seipsum agnoscunt, sapientes sunt.

Cauc tibi,